

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2301/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Слађане Накић-Момировић Миломира Николића и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиле С.Ј. из М., чији је пуномоћник С.И., адвокат из М., против тужених Градске општине Младеновац, коју заступа Јавни правобранилац, ГО Младеновац и Града Београда, кога заступа Градско јаво правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 778/15 од 30.07.2015. године, у седници одржаној 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 778/15 од 30.07.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 778/15 од 30.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 3075/12 од 14.03.2014. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени Град Београд да тужили на име накнаде нематеријалне штете услед уједа пса луталице исплати 40.000,00 динара за претрпљене физичке болове и 50.000,00 динара на претрпљени страх са споредним потраживањем. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у односу на тужени Град Београд на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 80.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле у односу на туженог Градску општину Младеновац којим је тражила да се тужена обавезе да солидарно са туженим Градом Београдом тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 120.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени Град Београд да тужили накнади трошкове парничног поступка, а ставом петим изреке, обавезана је тужиле да туженом Градској општини Младеновац накнади трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 778/15 од 30.07.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог у ставовима првом и четвртм изреке и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, жалба

туженог Града Београда изјављена против става трећег изреке пресуде је одбачена као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је изјавила ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11...), измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена и као изузетна и као редовна.

По члану 403. став 1. ЗПП против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Ванредним правним средством се може користити само она страна чија је жалба одбијена, односно она страна која је уложила благовремену и дозвољену жалбу.

Имајући у виду да у овом случају тужиља није изјавила жалбу против првостепене одлуке, то је ревизија коју је изјавила недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**